931/14

Den 20. januar 2014 blev i sag nr. 83.925:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxx xxxxxxxx

mod

FAH
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Klageren er hundeejer. Den 4/7 2012 var hans hund involveret i et hundeslagsmål, hvorved modpartens hund pådrog sig en bidskade. Da klageren ikke havde tegnet lovpligtig hundeansvarsforsikring, blev sagen anmeldt til Foreningen af forsikringsselskaber til overtagelse af lovpligtige ansvarsforsikringer for hunde, (FAH).

Foreningen vurderede, at klageren bar halvdelen af skylden, og udbetalte erstatning til modparten svarende til 50 % af den del af dyrlægeomkostningerne, som modpartens forsikringsselskab ikke havde dækket. Foreningen rettede efterfølgende et regreskrav mod klageren svarende til det udbetalte beløb. Klageren har efterfølgende indbragt sagen for nævnet. Foreningen gør gældende, at sagen bør afvises i henhold til § 2 i nævnets vedtægter.

I brev af den 23/8 2012 til klageren anførte foreningen bl.a.:

> "Vi har modtaget en anmeldelse om ovennævnte hændelse. I anmeldelsen står der, at din schæferhund overfaldt og bed din modparts hund, så den måtte dyrlægebehandles. Uheldet skete i ...
>
> Da der ikke var tegnet forsikring på din hund den 4. juli 2012, behandler FAH sagen. Der er rejst et erstatningskrav mod dig, og det er derfor i din egen interesse, at vi får din forklaring af hændelsen."

Klageren bemærkede i brev af den 15/9 2012 til foreningen heroverfor bl.a.:

2. 83.925

"Jeg må vælge at tro på, at det er modpartens forsikringsselskab der har fordrejet sandheden en smule for at undgå, at udbetale erstatning eller prøver på at få dækket sine udbetalinger.

Ved uheldet d. 4. juli erkendte modparten, at det var hans skyld, nogle dage senere da jeg mødte ham og spurgte til hunden, erkendte han igen, at der ikke var nogen tvivl om at skylden var hans, og sidst da han kom til min bopæl for at spørge til forsikring, var der heller ingen tvivl.

Jeg selv har heller ikke været i tvivl om skyldsspørgsmålet. Jeg har styr på min hund, den er 2 år gammel og jeg har gået til træning med hunden fra den var hvalp i … schæferhundeklub. Den har taget UHP prøven og senest trafikprøven FP.

På uheldsdagen går jeg i venstre side og modparten i højre side af vejen, vi er på vej mod hinanden. Jeg har min hund i kort snor, liner er 1,5 meter lang, men jeg har fat i linen ca. 50 cm. fra halsbåndet, for at have hunden på plads ved min venstre side. Hunden trækker lidt i linen og kigger selvfølgelig på, at der nærmer sig 2 hunde på den anden side af vejen.

Modparten kommer gående med 2 hunde i hver sin line, en stor hund -skulderhøjde ca. 30-35 cm, og en lidt mindre hund, begge af samme race. Modparten har den store hund i den slags line, der kan rulles ud til 6-8 meter med automatisk oprul igen.

Da modparten og jeg nærmer sig hinanden laver modpartens hunde voldsomt udfald mod min hund, modpartens hunde er ude i stram, men kort line og hundene gør ivrigt. I forsøg på at berolige sine hunde får modparten udløst linen til den store hund, får trykket på udløseren således, at hunden kan trække hele linen ud, og hunden farer derved over mod min hund. I forsøg på at stoppe hunden kalder modparten på sin hund, han går helt ned i hugstilling for at holde styr på den lille hund og for at forsøge, at få stoppet udrulningen af linen til den store hund, han tager fat omkring linen med sin hånd, og får derved tydelige brændemærker i håndfladen efter trækket i linen. Det lykkedes ikke modparten at få stoppet linen eller kalde sin hund hjem på plads.

Modpartens hund farer over mod min hund, modpartens hund laver ikke antrit til at stoppe for at snuse eller vise almindelig adfærd når 2 hunde mødes. Min hund tager fat i modpartens hund over ryggen/skuldrene og holder den fast der ind til jeg får den til at slippe igen, derefter trækker modparten hunden over til sig igen. Det min hund laver betragter jeg som rent selvforsvar, hvis ikke den havde taget fat i modpartens hund var det min hund der var blevet bidt.

Efterfølgende binder jeg min hund af, og går over til modparten for at se og høre, hvad det var der skete, og hvad det var han lavede. Hunden havde fået en revne over skuldrene, som der skulle gøres noget ved - der var ikke nogen blødning at se overhovedet og der var ikke noget at spore på hundens opførelse, at den havde fået en revne i huden."

Foreningen anførte i brev af den 2/11 2012 til klageren heroverfor bl.a.:

"FAH har modtaget din forklaring om hændelsesforløbet. På baggrund af sagens oplysninger har vi anerkendt erstatningspligten med 50 % over for din modpart, idet du ikke bestrider, at din hund tog fat i modpartens hund over ryggen/skulderen og derved påførte den en bidskade mellem skulderbladene."

Klageren anførte i brev af den 13/11 2012 til foreningen heroverfor bl.a.:

3. 83.925

"Når modpartens hund tilsidesætter alle normale kontaktsignaler som hunde sender med deres kropssprog, kan jeg ikke se hvordan I kan træffe en sådan afgørelse. Jeg havde min hund i kort snor, modpartens var løs i en længere snor, læs hændelsesforløbet igen. Modpartens hund farer lige mod min hund uden tegn på at stoppe op for at snuse og afvente ok signaler.

Det kunne ligne, at modpartens hund havde en beskyttelsestrang over for den lille hund, som modparten også havde med - den var af samme race men noget mindre."

Foreningen anførte i brev af den 18/12 2012 til klageren til dette bl.a.:

"Som besidder af en hund er du underlagt et objektivt ansvar jf. hundelovens § 8, stk. 1. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, såfremt skadelidte har medvirket til skaden.

Vi har gennemgået parternes forklaring og har på den baggrund valgt at nedsætte erstatningen til skadelidte med 50 % da skadelidtes hund var medvirkende til skaden. Erstatningsansvaret bortfalder dog ikke helt idet din hund har forvoldt en skade på en anden hund.

Det objektive ansvar i hundeloven følger af en lovpligtig ansvarsforsikring, der netop skal dække den type skader der er i den omhandlende sag. Det er beklageligt, at du ikke har tegnet den lovpligtige forsikring men det ændrer ikke på ansvarsgrundlaget eller erstatningspligten.

Vi fastholder derfor vores krav på kr. 1.528,43 som er 50 % af differencen efter skadelidtes egen forsikring har afholdt deres del."

I klageskemaet dateret den 27/1 2013 har klageren bl.a. anført:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
Jeg vil anke en afgørelse truffet af FAH forsikring, en sag hvor jeg er blevet kendt skyldig og pålagt at betale erstatning, hvor jeg mener, geg er fuldstændig uden skyld.
Min hund forsvarede sig på en aftentur, da den blev angrebet af en anden hund. Min hund var i kort snor og gik ved min side, modpartens hunde var også i korte liner, en flexline af den slags, der kan rulles ud til en lang line ved tryk på en udløseknap - ca. 6-8 meter. Modparten og jeg er på vej mod hinanden, på hver sin side af en 5 meter bred vej. Modparten har 2 hunde med på sin tur. Modpartens hunde gør voldsomt udfald mod min hund da vi er overfor hinanden på vejen. Modparten vil berolige sine hunde, men får udløst flexlinen til den største af sine hunde, hvorved den farer over vejen og angriber min hund, den er meget ophidset og gør ingen tegn til at stoppe for at snuse eller hilse. Det kommer til et kort slagsmål, hvorved modpartens hund får en flænge i pelsen. Modparten erkender sit uheld med at få udløst linen, og jeg regner ikke med at jeg hører mere i denne sag. Vedlagt som bilag er hele hændelsesforløbet, som det er angivet til forsikringsselskabet FAH. Bilag dateret 15-09.2012.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Jeg vil opnå en frifindelse for anklagen og erstatningen, som er blevet mig pålagt. Det kan ikke passe, man kan blive pålagt erstatningspligt når ens hund helt uden grund, bliver angrebet af en anden hund. Havde modparten haft kontrol over sin hunde var der ikke sket noget.
Jf. hundeloven § 8 er ejeren af en hund forpligtet til, at erstatte den skade som den forvolder.
§ 8 siger også, '..hvis den skadelidende har medvirket til skaden kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.' Det er denne bestemmelse jeg vil hævde, der skal gøres gældende i dette tilfælde.

4. 83.925

Min hunds eneste brøde er, at den har forsvaret sig mod en ustyrlig hund, der tværs over gaden angriber uden nogen form for fredelige hensigter. Modpartens hund er i højeste grad skyld i sin egen skade.
FAH har dømt sagen således, at hver part betaler 50 % af udgifterne. FAH har derved allerede erkendt, at modpartens hund bærer en del af skylden siden de deler erstatningen ligeligt. Jeg vil hævde at modpartens hund bærer hele skylden for sin egen skade, erstatningskravet skal derfor helt bortfalde.
Jeg vil henvise til en tidligere sag, sagsnummer 60800, hvor en ejer blev dømt til at betale erstatning fordi det ikke kunne afgøres hvilken hund, der var skyld i starten af et slagsmål. Til forskel fra sagen 60800 er der i den verserende sag tydelige beviser for, at det var modpartens hund der startede slagsmålet.
Jeg mener derfor, at erstatningskravet helt skal bortfalde. Jeg kan læse i anmeldelsen fra FAH at modparten oplyser at min hund har overfaldet og bidt hans hund. Er dette den eksakte ordlyd fra min modpart er dette ikke korrekt. Modparten har ved 3-4 lejligheder erkendt, at uheldet skyldes hans fejl og manglende kontrol over sin hund. Hændelsesforløbet er som angivet i denne ankeskrivelse og i min beskrivelse af uheldet."

Selskabet har i brev af den 19/2 2013 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"FAH er oprettet ved lov på baggrund af Hundelovens § 8, stk. 2, og har til formal at sikre de skadelidte, der udsættes for skader påført af hunde, hvor der ikke er tegnet lovpligtig hundeansvarsforsikring. Der er dermed tale om en pulje, der dækker skader forvoldt af ukendte og uforsikrede hunde.

Grundlaget for foreningens virke fremgår af § 4, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring af hunde, der lyder således:

'Foreningen af forsikringsselskaber til overtagelse af lovpligtige ansvarsforsikringer for hunde har over for justitsministeriet påtaget sig forpligtelse til at erstatte skader, der må antages forvoldt af ukendt hund, og til - mod regres over for den ansvarlige - at udrede erstatningsydelsen i tilfælde, hvor skade er forvoldt af en hund, for hvilken forsikring ikke er tegnet, eller for hvilken forsikring vel er tegnet, men ophævet af selskabet eller ikke holdt i kraft. Erstatning ydes ikke ud over de i § 1 angivne beløb. For de i § 1 nævnte hunde, der holdes af statsmyndigheder m. v., *hæfter foreningen dog ikke.'*

Foreningen dækker skader på baggrund af anmeldelse fra skadelidte og opgør skaderne efter erstatningsretlige regler. Skadevolder (ejer af den skadevoldende hund) involveres i sagen i nær tilknytning til sagens anmeldelse og FAH retter efter sagens afslutning regreskrav om skadevolder.

Der resterer ikke en forsikringsaftale eller nogen anden form for kontraktforhold mellem FAH og klageren. Foreningen lægger alene pengene ud for skadevolder, der hvis foreningen ikke havde eksisteret, i stedet ville være mødt med krav direkte fra skadelidte. Ordningen er som nævnt oprettet ved lov og har til formål at sikre skadelidte dækning.

Som det fremgår af Ankenævnets vedtægter, er nævnets kompetence begrænset til 'tvist mellem et forsikringsselskab og en forsikringstager vedrørende dennes forsikringer,' jf. vedtægternes § 2, stk. 1.

Da FAH ikke er et forsikringsselskab, er det FAH 's opfattelse, at klagen falder uden for Ankenævnets virke.

Situationen kan i et vist omfang sammenlignes med sager, hvor modparten i en ansvarssag ønsker at klage over det udbetalende selskab. Disse sager er ligesom betingelsen om, at Ankenævnet kun behandler klager over eget forsikringsselskab, nævnt i de fremhævede klagebetingelser.

I øvrigt bemærkes, at Ankenævnet for Forsikring ikke FAH bekendt tidligere har behandlet klager mod FAH eller andre lovfastsatte garantiordninger, ligesom foreningen ikke er nævnt som et selskab i de søgefaciliteter der findes på http://ankeforsikring.dk/.

På den baggrund finder FAH, at sagen bør afvises."

Nævnets flertal udtaler:
Ifølge § 2, stk. 1, i nævnets vedtægter kan nævnet behandle tvister mellem et forsikringsselskab og en forsikringstager. Ifølge vedtægternes § 3 er kompetencen afgrænset til primært at vedrøre klager over privatlivets forsikringsforhold.

Klageren er ikke forsikringstager, idet han ikke har tegnet en forsikring. Foreningen af forsikringsselskaber til overtagelse af lovpligtige ansvarsforsikringer for hunde (FAH) er en garantifond, hvis formål er at erstatte skader, der må antages forvoldt af en ukendt hund, og til - mod regres over for den ansvarlige - at udrede erstatningsydelsen i de tilfælde, hvor skade er forvoldt af en hund, for hvilken den lovpligtige ansvarsforsikring ikke er tegnet. FAH kan således ikke karakteriseres som et forsikringsselskab. Der foreligger således ikke en forsikringsaftale mellem FAH og klageren. Efter nævnets opfattelse kan tvisten mellem klageren og FAH dermed ikke anses for en tvist mellem et forsikringsselskab og en forsikringstager.

Nævnets mindretal udtaler:
Uanset at DFIM er at anse for en garantifond, optræder fonden reelt som ansvarsforsikrer for skadevolder i forhold til 3. mand. Med henvisning hertil finder nævnets mindretal at klageren er berettiget til at få sin sag behandlet ved Ankenævnet for Forsikring, hvilket i øvrigt er i overensstemmelse med nævnets praksis.

Afgørelse træffes efter stemmeflertallet.

6. 83.925

På baggrund af ovenstående må nævnet herefter afvise sagen med henvisning til § 2, stk. 1, i nævnets vedtægter.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet afviser at behandle sagen.

Marianne Højgaard Pedersen
formand